

Banca Națională a României

Regulament nr. 8/2006

din 07/11/2006

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 941 din
21/11/2006

privind standardele de cunoaștere a clientelei
instituțiilor financiare nebancale

Având în vedere prevederile art. 34 alin. (1) din titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, în temeiul prevederilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, ale art. 72 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, precum și ale art. 9 alin. (6) și (7) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. - Prezentul regulament se aplică instituțiilor financiare nebancale persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor financiare nebancale străine, înscrise în Registrul special ținut de Banca Națională a României, denumite în continuare instituții financiare nebancale, și reprezintă un cadru general pentru elaborarea de către acestea a politicilor și procedurilor proprii de cunoaștere a clientelei, în scopul combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

Art. 2. - (1) În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile utilizate au semnificațiile prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru scopul prezentului regulament, termenul client va fi înțeles în cel mai larg sens, astfel încât să includă, fără a fi limitativ:

a) orice persoană fizică, persoană juridică ori entitate fără personalitate juridică ce beneficiază de un serviciu sau de un produs oferit de o instituție financiară nebancale în desfășurarea activităților de creditare prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 28/2006 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006;

b) orice persoană împuternicită să acționeze în numele unui client al instituției financiare nebancale.

CAPITOLUL II Programe de cunoaștere a clientelei

SECȚIUNEA 1 Elemente generale

Art. 3. - Fiecare instituție financiară nebancale va elabora un program propriu de cunoaștere a clientelei, constând în politici și proceduri de cunoaștere a clientelei, care să corespundă naturii, mărimii, complexității și întinderii activității sale și să fie adaptat la gradul de risc asociat categoriilor de clienți pentru care aceasta prestează servicii financiare.

Art. 4. - Programele de cunoaștere a clientelei trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

- a) o politică de acceptare a clientului;
- b) proceduri de identificare a clientului și de încadrare a acestuia în categoria de clientelă corespunzătoare;
- c) modalități de întocmire și de păstrare a evidențelor corespunzătoare;
- d) modalități de detectare a tranzacțiilor suspecte și procedura de raportare a acestora;
- e) proceduri și sisteme de verificare a modului de implementare a programelor elaborate și de evaluare a eficienței acestora;
- f) programe de pregătire a personalului în domeniul cunoașterii clientelei.

Art. 5. - Programele de cunoaștere a clienței trebuie să fie elaborate în formă scrisă, să fie aprobate de organele competente conform prevederilor actelor constitutive și să fie cunoscute de întregul personal implicat. Programele de cunoaștere a clienței trebuie să fie reanalizate periodic în vederea actualizării lor.

SECȚIUNEA a 2-a Politica de acceptare a clienței

Art. 6. - Instituțiile financiare nebancale trebuie să elaboreze politici clare de acceptare a clientului, prin care să se stabilească cel puțin categoriile de clienți pe care își propun să le atragă, procedurile graduale de acceptare a clienței, stabilite în funcție de riscul asociat diferitelor categorii de clienți și care să includă și o descriere a categoriilor de clienți cu un grad de risc potențial mai ridicat decât nivelul mediu acceptat de către instituția financiară nebancale.

SECȚIUNEA a 3-a Identificarea clientului

3.1. Principii generale

Art. 7. - Instituțiile financiare nebancale trebuie să stabilească o procedură sistematizată pentru verificarea identității noilor clienți și a persoanelor care acționează în numele acestora și să nu intre în relații de afaceri până când identitatea noului client nu este verificată în mod corespunzător.

Art. 8. - Instituțiile financiare nebancale trebuie să obțină toate informațiile necesare pentru a stabili identitatea fiecărui nou client, scopul și natura preconizată a serviciilor ce urmează să fie prestate pentru respectivul client. Volumul și natura informațiilor solicitate vor fi în funcție de tipul potențialului client - persoană fizică, societate comercială - și de volumul preconizat al operațiunilor ce urmează să fie derulate în relația cu acesta.

3.2. Cerințe generale de identificare

Art. 9. - (1) Instituțiile financiare nebancale vor stabili identitatea clientului pe baza unui document oficial și vor înregistra în evidențe corespunzătoare identitatea clienților lor.

(2) Instituțiile financiare nebancale vor acorda o atenție specială cazurilor clienților care nu se prezintă personal la sediul acestora.

Art. 10. - (1) Pentru stabilirea identității clientului, instituțiile financiare nebancale vor putea utiliza orice documente, date sau informații provenind din surse de încredere și vor depune diligențele necesare pentru verificarea informațiilor furnizate de client. Verificarea se poate realiza prin observarea directă a locației la adresa indicată, prin schimb de corespondență și/sau accesarea numărului de telefon furnizat de client, compararea informațiilor furnizate de client cu cele înscrise pe facturile remise la plată sau prin orice altă metodă.

(2) Instituțiile financiare nebancale vor urmări ca documentele pe baza cărora se verifică identitatea clienților să fie din categoria celor mai greu de falsificat sau de obținut pe cale ilicită sub un nume fals, cum sunt documentele originale de identitate, emise de o autoritate oficială, care să includă o fotografie a titularului, eventual o descriere a persoanei și semnătura acesteia, precum cărțile de identitate sau pașapoartele.

Art. 11. - (1) În cazul clienților persoane fizice, instituțiile financiare nebancale trebuie să solicite și să obțină cel puțin următoarele informații:

- a) numele și prenumele și, după caz, pseudonimul;
- b) adresa domiciliului și/sau reședinței;
- c) data și locul nașterii;
- d) codul numeric personal sau, după caz, un alt element unic de identificare similar;
- e) numele/denumirea angajatorului sau natura activității proprii.

(2) În vederea încadrării corespunzătoare în categoriile de clienți stabilite și pentru asigurarea îndeplinirii în mod corespunzător a obligațiilor de raportare ce le revin potrivit legislației în vigoare, instituțiile financiare nebancale pot solicita informații suplimentare care se vor referi la naționalitate sau la țara de origine a clientului, poziția publică sau politică deținută și altele.

Art. 12. - (1) Identificarea clienților persoane juridice sau entități fără personalitate juridică se realizează prin obținerea, de la client sau de la un registru public ori din ambele surse, a documentelor care au stat la baza înmatriculării ori înregistrării acestora și a unui extras la zi din acel registru; în cazul absenței unei cerințe de înregistrare, identificarea se va realiza pe baza documentelor de constituire, inclusiv a autorizațiilor de funcționare și/sau a rapoartelor de audit.

(2) Procedura de identificare a clientului va consta cel puțin în:

a) verificarea existenței legale a entității, respectiv dacă aceasta este înregistrată în registrul comerțului sau, după caz, într-un alt registru public, și obținerea de informații privind denumirea, forma juridică, adresa sediului social, tipul și natura activității desfășurate, identitatea administratorilor/directorilor și prevederile care reglementează puterile acestora de angajare a entității;

b) verificarea oricărei persoane care susține că acționează în numele clientului, pentru a se stabili că aceasta este autorizată/împuternicită în acest sens, și identificarea persoanei în cauză.

Art. 13. - (1) În scopul asigurării unei cât mai bune cunoașteri a clientului, instituțiile financiare nebankare pot solicita informații suplimentare referitoare la situația financiară și structura acționariatului entității respective.

(2) Pentru verificarea unor informații furnizate de client, instituțiile financiare nebankare pot solicita confirmarea acestora de către terțe persoane.

Art. 14. - Instituțiile financiare nebankare trebuie să întocmească și să păstreze evidențe adecvate privind identitatea clienților, care să cuprindă copii de pe documentele de identificare și/sau de pe alte documente, care să furnizeze cel puțin informațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) sau, după caz, la art. 12 alin. (2), măsurile întreprinse în scopul verificării realității informațiilor, analizele și evaluările legate de identificarea clientului respectiv.

3.3. Cerințe specifice de identificare

Art. 15. - (1) Instituțiile financiare nebankare trebuie să ia măsurile necesare pentru a obține informații cu privire la identitatea persoanelor care beneficiază în realitate de serviciile acestora.

(2) Dacă există suspiciunea că un client nu este și beneficiarul real al serviciului ori dacă este cert că acesta nu acționează în nume sau în interes propriu, instituțiile financiare nebankare trebuie să manifeste diligența necesară pentru stabilirea identității beneficiarului real. În acest sens ele vor solicita clientului să completeze o declarație pe propria răspundere, conform formularului prevăzut în anexa la prezentul regulament, prin care acesta să facă cunoscută identitatea beneficiarului real.

Art. 16. - Formularul de declarație menționat la art. 15 alin. (2) poate fi întocmit de către instituțiile financiare nebankare într-o formă agreeată de acestea, care să corespundă propriilor cerințe, și poate fi redactat în una sau în mai multe limbi de circulație internațională, dar trebuie să includă cel puțin textul cuprins în formularul prevăzut în anexa la prezentul regulament.

Art. 17. - Instituțiile financiare nebankare trebuie să manifeste suspiciune cu privire la identitatea beneficiarului real în situații cum ar fi:

- a) persoana împuternicită de client să îl reprezinte nu are, în mod evident, relații cu acesta;
- b) valoarea fondurilor rambursate anticipat de un client este disproporționată în raport cu situația financiară a acestuia, cunoscută de instituția financiară nebankară;
- c) instituția financiară nebankară observă aspecte neobișnuite pe parcursul derulării relațiilor sale cu un client.

Art. 18. - Instituția financiară nebankară trebuie să solicite clientului completarea declarației prevăzute la art. 15 alin. (2), referitoare la identitatea beneficiarului real, și în următoarele cazuri:

- a) operațiuni cu numerar a căror valoare depășește 10.000 euro în echivalent lei;
- b) în cazurile în care instituția financiară nebankară intră în relații cu clienții prin corespondență sau prin altă modalitate care nu implică prezența clientului.

Art. 19. - Dacă, după completarea declarației prevăzute la art. 15 alin. (2), suspiciunile privind informațiile furnizate de către client persistă și nu pot fi înlăturate prin clarificări suplimentare, instituția financiară nebankară va refuza să intre în relații cu clientul respectiv sau să efectueze operațiunea solicitată.

Art. 20. - (1) În cazul acceptării unui nou client pe baza datelor de identificare furnizate de instituții de credit, de alte instituții financiare nebankare sau de o terță parte, care intermediază contactul clientului cu instituția financiară nebankară, aceasta trebuie să se asigure de calitatea procedurilor de identificare aplicate de intermediar. La evaluarea calității procedurilor se vor avea în vedere următoarele cerințe:

- a) asigurarea că procedurile intermediarului sunt conforme cu standardele minime referitoare la cunoașterea clienței și cel puțin la fel de riguroase ca cele implementate de instituția financiară nebankară;
- b) încheierea unei înțelegeri cu intermediarul, prin care să i se permită instituției financiare nebankare să verifice procedurile urmate de acesta pentru cunoașterea clienței;
- c) obligativitatea transmiterii către instituția financiară nebankară a tuturor informațiilor și a documentelor de identificare obținute de intermediar în cadrul procedurilor proprii de identificare.

(2) Responsabilitatea ultimă pentru cunoașterea clienței revine întotdeauna instituției financiare nebankare.

Art. 21. - (1) Instituțiile financiare nebankare au obligația să aplice și clienților cu care au început relații prin corespondență sau prin intermediul mijloacelor moderne de telecomunicații - telefon, e-mail, internet - procedurile de identificare și standardele de monitorizare prevăzute în prezentul regulament.

(2) În cazul acestei categorii de clienți, instituțiile financiare nebankare trebuie să verifice realitatea adresei și a numărului de telefon prin metodele indicate la art. 10 alin. (1). Cu ocazia primei vizite a clientului la instituția financiară nebankară, aceasta va solicita documentele corespunzătoare pentru identificarea clientului.

(3) În vederea realizării unei cât mai bune cunoașteri a acestei categorii de clienți, instituțiile financiare nebankare pot lua anumite măsuri, cum ar fi:

- a) certificarea documentației transmise instituției financiare nebankare, inclusiv a specimenului de semnătură, în special în cazul clienților nerezidenți, de către un intermediar de încredere;

- b) solicitarea unor documente suplimentare;
- c) acceptarea clientului ca urmare a introducerii acestuia de către un intermediar care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 20.

SECȚIUNEA a 4-a Monitorizarea clientelei

Art. 22. - Monitorizarea clientelei se realizează cel puțin prin următoarele activități: actualizarea permanentă a evidențelor privind identitatea clienților, reevaluarea periodică a calității procedurilor de identificare aplicate de intermediari și monitorizarea tranzacțiilor în vederea determinării și raportării tranzacțiilor suspecte în conformitate cu procedurile interne ale instituției financiare nebancale.

Art. 23. - (1) Instituțiile financiare nebancale trebuie să asigure o revizuire periodică a informațiilor deținute cu privire la client și să realizeze o actualizare permanentă a evidențelor întocmite la începutul relației; în funcție de evoluția relației cu fiecare client, instituțiile financiare nebancale vor proceda la reîncadrarea acestora în categoriile de clientelă corespunzătoare.

(2) Schimbările ulterioare în informațiile furnizate vor fi verificate și înregistrate în mod corespunzător.

(3) Dacă apar în mod frecvent schimbări substanțiale în structura unui client persoană juridică sau a unei entități fără personalitate juridică, instituția financiară nebancale trebuie să realizeze verificări suplimentare.

(4) Revizuirea poate avea loc atunci când se derulează o tranzacție semnificativă, când cerințele referitoare la documentația necesară pentru fiecare client se modifică în mod semnificativ sau când există o modificare importantă în modul de operare a clientului.

(5) În situațiile în care există lipsuri în informațiile deținute despre un client existent ori când există indicii sau instituția financiară nebancale suspectează că informațiile furnizate nu corespund realității, aceasta trebuie să ia măsurile necesare pentru ca toate informațiile relevante să fie obținute cât mai curând posibil.

(6) În situația în care nu pot fi obținute informațiile solicitate sau în cazul în care se constată ulterior că informațiile furnizate de client nu corespund realității, instituția financiară nebancale va depune diligențele necesare pentru încheierea relațiilor cu clientul respectiv și, după caz, va raporta despre aceasta autorităților competente.

Art. 24. - (1) Instituțiile financiare nebancale trebuie să asigure monitorizarea activității clientului prin urmărirea tranzacțiilor efectuate de acesta la oricare dintre unitățile teritoriale ale instituției financiare nebancale prin care se derulează operațiunile.

(2) Programul de cunoaștere a clientelei trebuie să prevadă un nivel de monitorizare a tranzacțiilor derulate corelat cu gradul de risc asociat diferitelor categorii de clienți.

Art. 25. - În vederea asigurării unei monitorizări eficiente a tranzacțiilor, instituțiile financiare nebancale trebuie să poată identifica tranzacțiile care ies din tiparele obișnuite ale operațiunilor derulate de fiecare client.

Art. 26. - (1) Programul de cunoaștere a clientelei trebuie să prevadă un sistem de determinare a tranzacțiilor suspecte și o procedură de raportare a acestora persoanelor desemnate potrivit art. 14 din Legea nr. 656/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și autorităților competente. Instituția financiară nebancale trebuie să se concentreze asupra tipurilor de tranzacții care nu se încadrează în tiparele obișnuite și să izoleze tranzacțiile care prezintă factori de risc ce necesită o evaluare ulterioară.

(2) Circumstanțele și scopul unor tranzacții de tipul celor prevăzute la alin. (1) trebuie să fie examinate fără întârziere, inclusiv pe baza unor documente suplimentare solicitate clientului pentru justificarea tranzacției, constatările trebuind să fie consemnate în scris și să fie disponibile pentru verificările ulterioare.

Art. 27. - Pentru categoria clienților cu un risc potențial mai ridicat este necesar să se monitorizeze majoritatea sau, după caz, toate tranzacțiile derulate de aceștia. La stabilirea persoanelor care se încadrează în această categorie se vor lua în considerare:

- a) tipul clientului - persoană fizică, persoană juridică;
- b) țara de origine;
- c) poziția publică sau poziția importantă deținută;
- d) specificul activității desfășurate de client;
- e) alți indicatori de risc.

Art. 28. - Pentru clienții cu un risc potențial mai ridicat, instituțiile financiare nebancale trebuie:

a) să dispună de sisteme adecvate de gestiune a informației care să furnizeze personalului de conducere și de audit intern informații în timp util, necesare pentru identificarea, analizarea și monitorizarea efectivă a acestor tranzacții; sistemele implementate trebuie să evidențieze cel puțin lipsa sau insuficiența documentației corespunzătoare, tranzacțiile neobișnuite derulate de client și situația agregată a tuturor relațiilor clientului cu instituția financiară nebancale;

b) să acorde atenție sporită informațiilor provenite de la terțe părți în legătură cu aceste persoane;

c) să aprobe la nivelul organelor competente, conform prevederilor actelor constitutive, tranzacțiile de mare valoare ale acestor clienți.

Art. 29. - Instituția financiară nebanară va putea refuza efectuarea operațiunilor considerate suspecte sau care nu pot fi justificate corespunzător.

Art. 30. - În afara obligației de a raporta autorităților competente operațiunile efectuate în cazul cărora suspectează că fondurile provin din, au legătură cu sau urmează să fie utilizate în scopul săvârșirii de infracțiuni, instituțiile financiare nebanare vor raporta operațiunile suspecte și Băncii Naționale a României - Direcția supraveghere, în situația în care aceste operațiuni pot afecta în mod semnificativ reputația instituției financiare nebanare. Raportarea către Banca Națională a României va cuprinde elemente de identificare a clientului, sumele implicate în operațiune, justificarea operațiunii oferită de client, motivele pentru care operațiunea solicitată este considerată suspectă și orice alte informații considerate relevante de către instituția financiară nebanară.

SECȚIUNEA a 5-a Managementul riscului

Art. 31. - Fiecare instituție financiară nebanară trebuie să își stabilească politici și proceduri corespunzătoare pentru asigurarea implementării unui program eficient de cunoaștere a clientelei. În acest sens, prin reglementările interne, trebuie să se asigure cel puțin:

- a) separarea responsabilităților;
- b) supravegherea periodică a gestiunii informației, a sistemelor și controlului acestora;
- c) o strategie de pregătire a personalului în domeniul standardelor de cunoaștere a clientelei și al programelor proprii elaborate pe baza acestora.

Art. 32. - Instituțiile financiare nebanare trebuie să stabilească în mod explicit responsabilitățile prin reglementări interne, astfel încât să se asigure că politicile și procedurile sunt aplicate în mod eficient. Procedura de raportare a tranzacțiilor suspecte trebuie să fie clar stabilită, în formă scrisă, și adusă la cunoștință întregului personal.

Art. 33. - (1) Procedurile de audit intern ale instituției financiare nebanare trebuie să cuprindă o evaluare independentă a politicilor și procedurilor proprii privind cunoașterea clientelei, inclusiv din punctul de vedere al conformării la cerințele legii și ale altor reglementări aplicabile.

(2) Prin auditul intern trebuie să se evalueze periodic eficiența procedurilor și politicilor stabilite, inclusiv nivelul de pregătire a personalului, să se facă propuneri pentru înlăturarea deficiențelor constatate și să se urmărească modul de punere în aplicare a propunerilor formulate.

(3) Responsabilitățile personalului însărcinat cu exercitarea auditului intern trebuie să includă monitorizarea permanentă a performanțelor personalului, testând prin sondaj respectarea conformității cu normele interne și revizuirea rapoartelor privind cazurile excepționale, în vederea atenționării conducerii instituției financiare nebanare în cazul în care se consideră că procedurile stabilite privind cunoașterea clientelei nu sunt respectate.

(4) Conducerea instituției financiare nebanare trebuie să se asigure că departamentul de audit intern dispune de personal adecvat.

Art. 34. - (1) Instituțiile financiare nebanare trebuie să aibă un program continuu de pregătire a personalului, astfel încât personalul implicat în relația cu clienții să fie pregătit în mod adecvat. Programul de pregătire și conținutul acestuia pe diferite sectoare trebuie să fie adaptate necesităților fiecărei instituții financiare nebanare.

(2) Cerințele de pregătire a personalului trebuie să fie focalizate diferit în cazul noilor angajați, lucrătorilor de la ghișeu, personalului din departamentul de audit intern și al personalului implicat în relația cu noii clienți. Personalul nou-angajat trebuie instruit în legătură cu importanța programelor de cunoaștere a clientelei și cu cerințele minime ale instituției financiare nebanare în acest domeniu. Personalul de la ghișeu, care vine în contact direct cu publicul, trebuie instruit să verifice identitatea noilor clienți, să manifeste în permanență vigilență în administrarea tranzacțiilor clienților existenți și să detecteze tipurile de operațiuni suspecte.

(3) Personalul va fi instruit periodic, cel puțin o dată pe an și ori de câte ori se consideră necesar, pentru a se asigura că acesta cunoaște responsabilitățile care îi revin și pentru a fi ținut la curent cu noile progrese în domeniu, astfel încât să se asigure implementarea consecventă a programelor stabilite.

CAPITOLUL III Supravegherea respectării cerințelor privitoare la cunoașterea clientelei

Art. 35. - Conducătorii și administratorii instituției financiare nebanare sunt răspunzători pentru:

- a) elaborarea și implementarea unui program eficient de cunoaștere a clientelei;
- b) asigurarea pregătirii corespunzătoare a personalului implicat;
- c) realizarea controlului asupra respectării programelor de cunoaștere a clientelei stabilite și eficienței politicilor, procedurilor și sistemelor implementate;

d) efectuarea de tranzacții sau angajarea instituției financiare nebankare în tranzacții atunci când știau sau trebuiau să știe că tranzacțiile prezintă un risc semnificativ, periclitând credibilitatea și viabilitatea instituției financiare nebankare prin administrarea necorespunzătoare a fondurilor acesteia;

e) nerespectarea altor prevederi cuprinse în prezentul regulament.

Art. 36. - (1) Instituțiile financiare nebankare au obligația de a păstra toate evidențele cu privire la identitatea clienților și la relația cu aceștia, cel puțin 5 ani după încheierea relației cu respectivul client. Aceste evidențe trebuie să fie suficiente pentru a permite o reconstituire a tranzacțiilor - inclusiv suma și tipul valutei - și pentru a furniza, dacă este necesar, probe pentru incriminarea faptelor de natură penală.

(2) Instituțiile financiare nebankare trebuie să asigure, în condițiile legii, accesul autorităților competente în domeniul investigării și incriminării faptelor de natură penală, precum și al autorității de supraveghere la întreaga documentație cu privire la clienți și la relația cu aceștia, inclusiv la orice analiză pe care instituția financiară nebankară a făcut-o pentru detectarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte ori pentru a determina gradul de risc asociat unei tranzacții în care aceasta este implicată.

Art. 37. - (1) Pentru nerespectarea prevederilor prezentului regulament, Banca Națională a României va aplica sancțiunile prevăzute la art. 52 alin. (2) din titlul I al Ordonanței Guvernului nr. 28/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 266/2006, și/sau va dispune, după caz, măsuri de remediere, conform art. 53 din același act normativ.

(2) Aplicarea sancțiunilor de către Banca Națională a României nu înlătură răspunderea penală, civilă sau de altă natură, după caz, a persoanelor sancționate.

CAPITOLUL IV Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 38. - (1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, instituțiile financiare nebankare vor adopta și vor implementa programe de cunoaștere a clientelei, adaptate specificului propriei activități.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) instituțiile financiare nebankare vor asigura identificarea clienților existenți și întocmirea evidențelor corespunzătoare în conformitate cu prezentul regulament.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 7 noiembrie 2006.
Nr. 8.

ANEXĂ

DECLARAȚIE privind identitatea beneficiarului real

Subsemnatul*) declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii:

- a) că subsemnatul este beneficiarul real al serviciilor;
- b) că beneficiarul real/beneficiarii reali este/sunt:

.....
.....
.....
.....
.....

(numele și prenumele/denumirea) (adresa domiciliului/sediului social și țara)

Subsemnatul mă oblig să comunic orice modificare referitoare la cele declarate.

Locul și data

Semnătura
.....

N. B.: Instituția financiară nebancaară își rezervă dreptul de a refuza efectuarea tranzacțiilor ordonate de client/de a înceta relațiile cu clientul în cazul unor declarații false sau dacă are suspiciuni cu privire la realitatea celor declarate de client.

*) Se va completa cu numele și prenumele/denumirea clientului, codul numeric personal/codul de înregistrare din registrul public, după caz, și adresa domiciliului/sediului social.